

ಗ್ರಂ ರಿ ಗಡೆಗೆ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಉಲಿರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ರಂಜು—ಮೋನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮರಳಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ವಾರ ಕಳೆಯುತ್ತಾ ಬಂದರೂ ಏಕೋ ಮಂತಾಗಿದ್ದರು. ದಿನಾ ಅಫೀಸಿನ ಕೇಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಮುಕ್ಕಳ ತಾಯುಂದೆಯರಿಗೆ ಮುಕ್ಕೊಂಕೆ ಹೀಗೆ ಮಂತಾದರು ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಬೇಳಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ವಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಡಬೇಕಿದ್ದರಿಂದ ದಿನದ ಆರಂಭ ಅವಶರ ಗಡಿಬಿಡಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಮನಿಗಿಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಬೇಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಮುಕ್ಕಳು, ಮನೆಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾಭಜ್ಞ ಅರತ ಹಿರಿಯರು ಯಾರೂ ಇದ್ದಿದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಪಕ್ಕದ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸುಮುಕ್ಕನ ಮನೆಗೆ ಮನೆಪಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಪ್ಪನೋ ಅಪ್ಪನೋ ಬರೊವರೆಗೂ ಅಲ್ಲೋ ಮನೆಪಾರ ಹೋಗಿಕೊಂಡು, ಹೋಂವರ್ಕ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮನೆಪಾರ ಹೇಳಿಕೊಡುವ ಸುಮುಕ್ಕನಿಗೂ ರಂಜು—ಮೋನುವಿಗೂ ಬಹಳ ಸಲಗೆ. ಸಣ್ಣ ಮುಕ್ಕಳಿಂದ ಕಣ್ಣಿ ಮುಂದೇ ಬೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಲಗೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಬಾರಿ ಉಲಿಂದ ಮರಳಿದ ಮುಕ್ಕಳು ಏಕೋ ಮೊದಲಿನಂತಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಕ್ಕಣ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದು ಸುಮುಕ್ಕನಿಗೆ ಮೊದಲೆಲ್ಲಾ ಈ ಮುಕ್ಕಳು ಉಲಿನಿಂದ ಬಿಂದ ಹೊಸದರಲ್ಲಿ ಉಲರಳಿ ತಾವಿಬ್ರು ಏನೇನು ಮಾಡಿದ್ದಿ, ಕರು-ಕುರಿ-ಮೇಕೆ ಮರಿಗಳ ಜೊತೆ ಹೇಗೆ ಆಡಿದ್ದಿ, ಹೋಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮಾವಿನ ಮರ ಹತ್ತಿ ಮಾವಿನಹಣ್ಣಿ ಹೇಗೆ ಕಿತ್ತಿ, ಎಳನೀರಬುಂಡೆ ಬಾಯಿಗೇ ಹಾಕ ಹೇಗೆ ಎಳನೀರು ಕುಡಿದ್ದಿ, ಮಾಮನ ಜೊತೆ ಎಮ್ಮೆ ಮೀಯಿಸಲು ಹೋಗಿ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಈಜಾಡಿದ್ದಿ, ಅಂತ ದಿನಕ್ಕೂಂದರಂತೆ ಉಲರಳಿ ತಾವು ಮಾಡಿದ ಸಾಹಸಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹುರುಷಿಸಿಂದ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಹಾಗೆಯೇ ಅಜ್ಞ—ಅಜ್ಞ ಕಳಿಕೊಟ್ಟಿ ನುಗ್ಗೆಣ್ಣಿಪ್ಪು, ನುಗ್ಗೆಣಾಯಿ, ಕರಿಬೇವು, ಹುಣಸೇಹಣ್ಣಿ, ಹಿತ್ತೆಲ ಕೆರೆಮಡಿಯ ತಾಜಾ ಸೊಪ್ಪು ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲು ಸಿಗ್ನಿತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಬಾರಿ ಮುಕ್ಕಳೇ ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಬಾಡಿದ ಸೋಖಿನಂತೆ ಭಾಡಿ ಬಂದಿರುವದು ಕಂಡು ಸುಮುಕ್ಕಂಗೆ ವಿವರಿತ ಬೆಳಾರಾಯಿತು. ಆದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮುಕ್ಕಳನ್ನೇ ನೇರ ಕೇಳೋದು ಹೇಗೆ? ಅವರು ಇನ್ನೂ ನೊಂದುಕೊಂಡರೆ ಎಂದುಕೊಂಡು ಸುಮುಕ್ಕಾದರು. ಎರಡು ಮಾರು ದಿನ ಕಳೆದರೂ ಮೊದಲಿನಂತೆ ತಯಾರಾಗದ ಮುಕ್ಕಳನ್ನು ಕಂಡು ಈ ದಿನವಾದರೂ ಮುಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಯಾರು ಬರುತ್ತಾರೇ ಅವರ ಬಳಿ ಮಾತನಾಡಲೇಬೇಕಂದು ಗಟ್ಟಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು.

ಸುಮುಕ್ಕ ನಿರ್ಧಿಸಿದರೆ, ಆ ದಿನ ಸಂಚಿ ಮುಕ್ಕಳನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಬಂದಧ್ನ ಅವರಮ್ಮ ಶಾಲೆನಿ. ಶಾಲೆನಿ ಅವರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಮುಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಮುಂದೇ ಇರಬಾರದು ಎಂದುಕೊಂಡು ಸುಮುಕ್ಕ ಶಾಲೆನಿಯವರಿಗೆ, “ನಿಮ್ಮಾಡನೆ ಪನೋ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತನಾಡೋದಿ. ಮುಕ್ಕಳನ್ನು ಕಾರಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿ ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷ ಬಲ್ರ್‌ಕಾಗುತ್ತಾರೆ” ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದು. ದಿನಾ ಮುಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಮುಗಳನಗು, ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚೆಯರೆ, “ನಿಮ್ಮ ಮುಕ್ಕಳು ತುಂಬಾ ಜಾಣಿ, ವೇರಿ ಸ್ವಾಕ್ಷರ್, ಹೋಂವರ್ಕ್ ಮುಗಿಸಿದ್ದಾರೆ,

ಮನೆಲಿ ಬರೀಲಿಕ್ಕೆ ಒಂದೆರಡು ಪ್ರಾಬ್ಲುಮ್ಮ, ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಿನಿ, ದೇ ಆರ್ ವೇರೆ ಸೆನ್ನಿಟ್‌ಪ್ರೋ ಕೆಡ್‌ನ್ನ...” ಹೀಗೆ ಮುಕ್ಕಳ ಮುಂದೆಯೇ ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿದ್ದ ಸುಮ ಮೇಡಂ, ಇಂದು ಏನೋ ವಿಶೇಷ ಇದೆ ಅನ್ನೋ ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರಲ್ಲಾ ಅಂದೆನ್ನಂಡು ಶಾಲೆನಿ, “ಶ್ವೋ ಮೇಡಂ, ಇಲ್ಲ ಬಿ ಬಾಕ್, ಕಮಾನ್ ಕಿಡ್ನ್” ಎನ್ನತ್ತು ಇಬ್ಬರ ಬ್ಯಾಗ್‌ಗಳನ್ನೂ ಕ್ಕೆಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕಾರೋಳಗೆ ಇಟ್ಟು ಮುಕ್ಕಳಿಗೆ, “ಇಲ್ಲೋ ಕುಳಿತಿರಿ, ಬೇಗ ಒತ್ತೇನಿ. ಡೋಂಟ್‌ಪ್ರೋ ಪ್ರೆಟ್‌ಪ್ರೋ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸುಮಕ್ಕ ಬಳಿ ಬಂದರು.

“ಏನು ಸುಮಾ ಮೇಡಂ, ಆಲ್ ಚಿಕೆ? ಮುಕ್ಕಳ ವಿವರ ಏನಾದ್ದು ಹೇಳೋದು ಇತ್ತಾ? ಈಸ್‌ ದೇರ್‌ ಏನಿ ಪ್ರಾಬ್ಲು? ಒಂದಿಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಇದಿದ್ದಾರು? ಆರ್ ದೇ ಟ್ರಿಬಲೀಗ್ ಅದಸಾರ್? ಬೇರೆ ಮುಕ್ಕಳೊಡನೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹೊಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಡೋಂಟ್‌ಪ್ರೋ ಬಾದರ್ ಮೇಡಂ, ನೆಗಟ್‌ಪ್ರೋ ಏನೇ ಇದ್ದು ಹೇಳಿಕ್ಕೆ ಏನೂ ಸಂಕೋಚ ಪಡಬೇಡಿ. ಮುಕ್ಕಳ ಮುಂದೆ ಚೆಚ್ಚಿಸದೆ ನನ್ನ ಬಳಿಯೆ ಪರಸನಲ್‌ ಆಗಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕಂದ್ರೆ ಯು ನೋಟ್‌ಪ್ರೋ ಸಂಧಿಗ್ ಅನ್ನಿಸಿದೆ. ಪ್ಲಿಎಸ್ ಲೆಟ್‌ ಮೀ ನೋ...” ಎಂದು ಬಹಳ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದರು ಶಾಲೆನಿ.

ಶಾಲೆನಿಯವರ ಮಾತನಿನಲ್ಲಿ ಗಾಬರಿ, ಆತಂಕ ಗುರುತಿಸಿದ ಸುಮಾಗಿ, ‘ಭೇ ಏಕಿವರು ಇಷ್ಟು ಸೆನ್ನಿಬಲ್‌ ಆಗಿ ರಿಯಾಕ್‌ಪ್ರೋ ಮಾತನಾಡ್‌ಪ್ರೋ ಈನಿತು. ಮೆಲ್ಲನೆ ನಿಧಾನ ದನಿಯಲ್ಲಿ, “ಪ್ಲಿಎಸ್ ಮೇಡಂ, ನೀವು ಹೀಗೆ ಆತಂಕಸೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಮುಕ್ಕಳು ಯಾವತ್ಕೂ ಜಾಣಿರೇ. ಆದರೆ, ಉಲಿನಿಂದ ಬಂದ ಮೇಲೆ ದೇ ಬಿಕಮ್‌ ಓ ಸ್ವೇಕ್‌ಲೆಟ್‌ಪ್ರೋ. ಏಕೋ ಬಹಳ ಮಂತಾಗಿದ್ದಾರೆ ನಂದು ನನಗೆ ಭಾಸಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಸ್‌ ಏವರಿಧಿಂಗ್ ಒಕೆ ಎಟ್‌ ದೇರ್‌? ಎಷ್‌ ಕ್ರೇಮ್ ತಾನೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಮುಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಂಗೆ ವೈಯೆಕ್ಕಾವಾಗಿ ಕಾಳಜಿ ತೋರಿದ ಸುಮಾ ಮೇಡಂ ಬಗ್ಗೆ ಶಾಲೆನಿಗೆ ಅಭಿಮಾನ ಮಾಡಿತು. ಜೊಂಗೆ ಮುಕ್ಕಳು ಮೊದಲಿನ ಹಾಗೆ ಲವಲವಿಟೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೂ ತನಗೆ ಆ ಕುರಿತು ಸರಿಯಾಗಿ ಗಮನ ಹರಿಸಲು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ವೈಯೆಕ್ಕಿ ಸಂಕಟವೂ ಆಯಿತು.

ಸುಮಕ್ ಅವರಿಗೆ ಫ್ರಾಂಕ್‌ ಹೇಳಿತ್ತಾ, ‘ಯು ಆರ್ ರೈಟ್‌ಪ್ರೋ ಮೇಡಂ, ಮುಕ್ಕಳು ಈ ನಡುವ ತೀರಾ ಅನ್ನಮನಸ್ಸರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದೊದಲು ನಾನೂ ಸಹ ಬೇಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರಲ್ಲಾ ಹಾಗಾಗಿ ಇಬ್ಬರೂ ಪರಸನಲ್‌ ಸ್ವೇಸ್ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬಹುದು ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದು ಕೇಳಿದರೆ ಬಹಾವ್‌ ಓ ಟೆಕ್‌ಪ್ರೋ ಕ್ರೂ ಕೇರ್‌ ಅನ್ನಿಸಿದೆ. ಮುಕ್ಕಳು ಉಲಿನಿಂದ ಬಂದ ಮೇಲೆಯೇ ಹೀಗೆ ಚೇಂಜ್‌ ಕಾಣ್‌ರೋದು ಮಿಗಿ. ಉಲಿರಿಗೆ ಹೊಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ನಾನು. ಬಳಿ ವನ್ ಯು ಸುಮಕ್ಳಾಂಡೆ ಮಾಡಿಸ್ತೇ ನಾನು. ಬಳಿ ವನ್ ಯು ನೋಟ್‌ಪ್ರೋ ದೆಯರ್‌ ಬಿಹೆವಿಯರ್ ಇಸ್‌ ಸೇಮ್‌ ಎಟ್‌